

NETWORK OF COMMUNITY MANAGEMENT FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT

รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการเครือข่าย
ด้านการจัดการชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนระดับชาติ
ครั้งที่ 6

การมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อความยั่งยืน
:ความท้าทายในวิถีใหม่

3 เมษายน 2564

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

คณะกรรมการฝ่ายพิจารณาผลงานวิชาการ

โครงการประชุมวิชาการเครือข่ายด้านการจัดการชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนระดับชาติ ครั้งที่ 6

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความวิจัย

- 1 คณบดีคณะวิทยาการจัดการ
- 2 รองคณบดีฝ่ายวิจัย
- 3 ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.สุรัชย์ หวันแก้ว
- 4 รองศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา
- 5 รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพชัย พสุนนท์
- 6 รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์
- 7 รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒนา ธาดานิติ
- 8 รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา วงศ์ทิพย์
- 9 รองศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย ภูวนาถวิจิตร
- 10 รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณวีร์ บุญคุ้ม
- 11 รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา สโรบล
- 12 รองศาสตราจารย์ ดร.นฤมล อรุโณทัย
- 13 รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะพงษ์ จันทน์ใหม่มูล
- 14 รองศาสตราจารย์ ดร.งพล พรหมสาขา ณ สกลนคร
- 15 รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทิก
- 16 รองศาสตราจารย์ สุเมธ พรหมอินทร์
- 17 รองศาสตราจารย์ เอมอร เจียรมาศ
- 18 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สุดา พุฒจรรย์
- 19 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวรรยา ธรรมอภิพล
- 20 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว
- 21 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศราพร พรหมนิมิตกุล

- 22 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณภัทร วิศวะกุล
- 23 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ เจษฎาลักษณ์
- 24 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิภา พจนวาที
- 25 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี อึ้งโพธิ์
- 26 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริชัย ดีเลิศ
- 27 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรินทร์ เทวตา
- 28 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสราภรณ์ ทนุผล
- 29 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตศักดิ์ พุฒจรรย์
- 30 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภฤต สังข์เฉย
- 31 ผู้ช่วยศาสตราจารย์นภนันทน์ หอมสุต
- 32 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เมษ์ธาวิน พลโยธี
- 33 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตพนธ์ ชุมเกต
- 34 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราภา พึ่งบางกรวย
- 35 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวนชื่น อัครกะวณิชชา
- 36 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาสนันท์ อัครรักษ์
- 37 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญรดี จันทร์ภักดิ์
- 38 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิรัตน์ กิตติพงษ์วิเศษ
- 39 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุทัย ปริญาสุทธินันท์
- 40 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระชานนท์ ทวีผล
- 41 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทรงพันธ์ ต้นตระกูล
- 42 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณรงค์ ศิริรัมย์
- 43 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทรงสุดา ภูสว่าง
- 44 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนัชกร สิมะขจรบุญ
- 45 อาจารย์ ดร.ปรีวิทย์ ไวยาชีวะ
- 46 อาจารย์ ดร. อรยา พรเอี่ยมมงคล
- 47 อาจารย์ ดร.สังเสริม แสงทอง

- 48 อาจารย์ ดร.ชัชฌิมาพงศ์ ศิริโชติตินิศากร
- 49 อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา
- 50 อาจารย์ ดร.นพรัตน์ บุญเพียรผล
- 51 อาจารย์ ดร.ประไพพิมพ์ สุธีวสินนนท์
- 52 อาจารย์ ดร.ปริญญา หรุ่มโพธิ์
- 53 อาจารย์ ดร.พลอย สุดอ่อน
- 54 อาจารย์ ดร.ภฤศญา ปิยนุสรณ์
- 55 อาจารย์ ดร.ธิดิพัทธ์ บุญปก
- 56 อาจารย์ ดร.วงศ์ลัดดา วีระไพบุลย์
- 57 อาจารย์ ดร.สุนี คำนวลศิลป์
- 58 อาจารย์รชกร วชิรสิโรตม
- 59 อาจารย์วันชัย เจือบุญ
- 60 นางสาวสุนิสา วงศ์ประทุม
- 61 นายณัฐวิรัช ศรีธาดาสวัสดิ์

สารบัญ

	หน้า
พฤติกรรมในการป้องกันอันตรายจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร	244
<i>คุณศุภชัย คุ้มสว่าง และ คุณวิศรุต ศรีสัมพันธ์</i>	
การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านสุขอนามัยและการออกกำลังกายในช่วงการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 : กรณีศึกษา หมู่บ้านพฤษภา เขตบางแค กรุงเทพมหานคร	256
<i>คุณพฤษภา บุญญาพัฒนากุล และ คุณเกศราพร พรหมนิมิตกุล</i>	
การปรับตัวของผู้ประกอบการในสถานการณ์ COVID-19 กรณีศึกษา ตลาดน้ำตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร	267
<i>คุณเบญญา สุทธิสาร คุณสุตารัตน์ เหมือนทิพย์ และ คุณรชกร วชิรสิโรตม</i>	
การศึกษาผลกระทบและการปรับตัวของชาวประมงพื้นบ้านชายฝั่งทะเล ชุมชนบางไทรย่อย ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)	278
<i>คุณฉัตรชัย ฤทธิเดช คุณชนกพร พันธุ์จินดา และ คุณวันชัย เจือบุญ</i>	
ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านสุขภาพกับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี	288
<i>คุณชลธิชา แสงมุล และ คุณรชกร วชิรสิโรตม</i>	
การปรับตัวด้านการเรียนออนไลน์หลังวิถีใหม่ของนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร	303
<i>คุณสรจักรมภ์ ทรัพย์ธนกิจ และ คุณณัฐภูมิ สุวรรณเลิศวัฒนา</i>	
ห้องประชุมภัสตรมณี	
การศึกษานโยบายอาหารไทยจีน ชุมชนไทยจีน ตำบลท่าวังพร้าว อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่	314
<i>คุณประภาพรพรณ มาลากุนต๊ะ คุณศุภกิต จันทร์ยอด และ คุณทรงสุดา ภู่ว่าง</i>	
ความเชื่อเรื่องเครื่องรางของวิญญูณ กรณีศึกษา นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร	325
<i>คุณสุภัทลมา ศรีอรชรนานันท์ คุณอาทิตย์ยา ลิ้มไผ่ทอง และ คุณเกศราพร พรหมนิมิตกุล</i>	

ความเชื่อเรื่องเครื่องรางของว้ายรุ่น

กรณีศึกษา นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

BELIEFS ABOUT THE AMULETS OF ADOLESCENTS A CASE STUDY : STUDENTS OF FACULTY OF
MANAGEMENT SILPAKORN UNIVERSITY

สุภัทสมา ศรีอรชรนันท์¹ อาทิตยา ลิ้มไผ่ทอง² และ เกศราพร พรหมนิมิตกุล³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเชื่อเรื่องเครื่องรางของว้ายรุ่นที่เป็นนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร และเพื่อศึกษาอิทธิพลความเชื่อเครื่องรางที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของว้ายรุ่นที่เป็นนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ จากกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง คือ นักศึกษาคณะ วิทยาการจัดการ จำนวน 15 คน แบ่งเป็นชาย 5 คน และ หญิง 10 คน

ผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ 1) ความเชื่อเรื่องเครื่องรางของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร และ 2) อิทธิพลความเชื่อเครื่องรางที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในการบูชาเครื่องรางของว้ายรุ่นที่เป็นนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีการเลือก บูชาเครื่องราง ตามจุดประสงค์ที่ตนเองต้องการเสริมสิริมงคล มีทั้งเรื่องป้องกันอันตราย เรื่องความรัก เรื่องการเงิน เรื่องการ งานต่างๆ โดยมีสาเหตุความเชื่อมาที่ได้รับความเชื่อ 1) ศึกษาข้อมูลด้วยตนเอง 2) ข้อมูลจากเพื่อน/คนรอบตัว 3) ข้อมูลจากคน ในครอบครัว 4) ข้อมูลจากสื่อ นอกจากนี้ยังพบว่าความเชื่อเครื่องรางมีอิทธิพลที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของว้ายรุ่นที่ เป็นนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็น 2 ทิศทาง คือ อิทธิพลความเชื่อที่ส่งผลในเชิงบวก และ อิทธิพลความเชื่อที่ส่งผลในเชิงลบ

คำสำคัญ: ความเชื่อ, เครื่องราง, อิทธิพล, ว้ายรุ่น

Abstract

This research aimed to study the beliefs of amulets among adolescents who are students of the Faculty of Management Science, Silpakorn University. And to study the influence of belief and amulet affecting the lifestyle of adolescents who are students of the Faculty of Management Science, Silpakorn University. It is a qualitative research. From a specific target audience. There are 15 students of the Faculty of Management Science, divided into 5 men and 10 women. The in-depth interviews were analyzed by collecting data from the interviews.

¹⁻² นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

The results of the study were found to be divided into 2 parts : 1) The belief in the talisman of students of the Faculty of Management Science Silpakorn University and 2) Influence of beliefs and amulets that affect the lives of students of the Faculty of Management Science. Silpakorn University.

In worshipping the amulets of adolescents who are students of the Faculty of Management Science Silpakorn University There is a selection of worshipping amulets. According to the purpose that they want to enhance their fortune There are both things to prevent danger. Love story Financial matters various work matters with the causes of belief that have been obtained from 1) Study on your own. 2) Information from friends / people around you 3) Information from family members 4) Information from the media In addition, it was also aware of the influence, belief, amulet on the lifestyle of adolescents who are students of the Faculty of Management Science, Silpakorn University. There are 1) The influence of belief that results in a positive and 2) The influence of belief that results in a negative.

Keywords: BELIEFS, AMULETS, INFLUENCE ON ADOLESCENTS

1. บทนำ

ความเชื่อ คือ การยอมรับอันเกิดอยู่ในจิตสำนึกของมนุษย์ต่อพลังอำนาจเหนือธรรมชาติ ที่เป็นผลดีหรือผลร้ายต่อมนุษย์หรือสังคมมนุษย์นั้น ๆ แม้ว่าพลังอำนาจเหนือธรรมชาติเหล่านั้น ไม่สามารถที่จะพิสูจน์ได้ว่าเป็นความจริง แต่มนุษย์ในสังคมหนึ่งยอมรับและให้ความเคารพเกรงกลัวสิ่งเหล่านี้ เรียกว่าความเชื่อ ฉะนั้นความเชื่อจึงมีขอบเขตกว้างขวางมาก ไม่เพียงแต่จะหมายถึงความเชื่อในดวงวิญญาณทั้งหลาย คาถาอาคม โขกลาง ต่างๆ ยังรวมถึงปรากฏการณ์ธรรมชาติที่มนุษย์ยอมรับนับถือ เช่น ต้นไม้ ป่าเขา เป็นต้น (ธวัช ปุณโณทก, 2528 : 350)

เครื่องรางนับได้ว่าเป็นความเชื่ออีกประการหนึ่งของมนุษย์ เป็นสิ่งที่มีมาตั้งสมัยโบราณ ความเชื่อเรื่องเครื่องรางปรากฏอยู่ในทุกกลุ่มชน ชนชาติต่าง ๆ ล้วนมีเครื่องรางใช้กันมานาน โดยเชื่อกันว่าของสิ่งนี้จะสามารถปกป้องคุ้มครองภัยอันตรายได้ รวมทั้งให้คุณในเรื่องของโชคลาภความโชคดี เช่น แมวกวักนำโชคของประเทศญี่ปุ่นที่ช่วยกวักโชคกวัดลาภมาสู่เจ้าของ ปีเซียะเครื่องรางของจีนที่เชื่อว่าช่วยให้เงินทองไหลมาเทมา เก็บทรัพย์สมบัติไม่ให้รั่วไหล ทำมาค้าขายเจริญรุ่งเรือง ตาข่ายดักฝันของอเมริกันอินเดียนแดงที่เชื่อว่าจะช่วยกรองฝันดีให้อยู่กับตัวและทำให้ฝันร้ายสลายไป เป็นต้น

คนไทยเป็นกลุ่มชนที่มีความเชื่อเรื่องเครื่องรางของขลังเช่นกัน ดังจะเห็นได้ในวรรณกรรมที่มีการกล่าวถึงเครื่องรางอยู่เสมอ ๆ โดยเฉพาะเครื่องรางที่นักรบใช้ติดตัวในยามออกศึกสงคราม เพื่อเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้หาญหาญไม่เกรงกลัวข้าศึก โดยเชื่อกันว่า เครื่องรางที่สร้างขึ้นด้วยวิชาไสยศาสตร์ชั้นสูง โดยพระเกจิอาจารย์ผู้มีวิชาอาคมอันเข้มขลัง จะสามารถช่วยคุ้มครองป้องกันภัยรอบตัวได้เป็นอย่างดี วัตถุมงคลและเครื่องรางจึงเป็นศาสตร์อย่างหนึ่งที่มีอยู่คู่กับมนุษย์ตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน

เดิมความเชื่อเรื่องเครื่องรางในสังคมไทยมักนิยมกันในกลุ่มผู้ใหญ่หรือผู้สูงอายุ แต่ปัจจุบันความนิยมนี้กลับแพร่หลายในกลุ่มวัยรุ่นด้วยเช่นกัน วัยรุ่นจำนวนมากให้ความสนใจและสวมใส่เครื่องรางติดตัวเป็นประจำ และที่สำคัญคือเครื่องรางเหล่านั้นก็ถูกออกแบบดีไซน์ให้สวยงาม ทันสมัย จึงทำให้มีความน่าสนใจกว่าในอดีตที่ผ่านมา เพราะมีการใส่ความเป็นแฟชั่นลงไปจนกลายเป็นเครื่องประดับ จึงทำให้เครื่องรางประเภทต่างๆ ได้รับความนิยมแพร่หลายในกลุ่มวัยรุ่นมากขึ้น

โดยเฉพาะเมื่อวัยรุ่นบางคนเคยพบกับความศักดิ์สิทธิ์หรือปาฏิหาริย์จากเครื่องรางและวัตถุมงคลมาแล้วด้วยตนเอง โดยเฉพาะด้านแคล้วคลาดปลอดภัย หรือเมื่อเกิดปัญหาในการดำเนินชีวิตประจำวันก็ยิ่งสร้างความเชื่อและความศรัทธามากยิ่งขึ้น (พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์ และ ถาวร เกียรติทับทิว, 2541 : 54 - 55)

ตั้งที่กล่าวมาข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องเครื่องรางของวิญญู โดยศึกษาจาก นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาเรื่องเครื่องราง และยังสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในด้านการเรียนรู้เกี่ยวกับมูลเหตุของความเชื่อและอิทธิพลของความเชื่อเรื่องเครื่องรางอีกด้วย

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาความเชื่อเรื่องเครื่องรางของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- 2.2 เพื่อศึกษาอิทธิพลความเชื่อเรื่องเครื่องรางที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

3. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเรื่อง “ความเชื่อเรื่องเครื่องรางของวิญญู : กรณีศึกษานักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร” ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมข้อมูลเอกสาร ดังนี้

3.1 เอกสารที่เกี่ยวกับความเชื่อ

ธวัช ปุณโณทก (2528 : 350) ได้ให้ความหมายของความเชื่อไว้ว่า หมายถึง การยอมรับอันเกิดอยู่ในจิตสำนึกของมนุษย์ต่อพลังอำนาจเหนือธรรมชาติที่เป็นผลดีหรือผลร้ายต่อมนุษย์หรือสังคม แม้ว่าพลังอำนาจเหนือธรรมชาติเหล่านี้ไม่สามารถจะพิสูจน์ได้ว่าเป็นความจริง แต่มนุษย์ในสังคมหนึ่งยอมรับและให้ความเคารพยำเกรง ซึ่งสอดคล้องกับที่ ทศนี้อยานตวณิช (2523 : 4) ได้กล่าวไว้ว่า ความเชื่อ คือ การยอมรับนับถือว่าเป็นความจริงหรือมีอยู่จริง การยอมรับหรือการยึดมั่นนี้อาจมีหลักฐานเพียงพอที่จะพิสูจน์ได้หรืออาจไม่มีหลักฐานที่จะพิสูจน์สิ่งนั้นให้เห็นจริงได้

พรรณนะของนักวิชาการดังกล่าวพอจะสรุปได้ว่า ความเชื่อ หมายถึง การยอมรับนับถือหรือยึดมั่นต่อพลังเหนือธรรมชาติว่ามีอยู่จริง และมีอำนาจที่จะบันดาลให้เกิดผลดีหรือผลร้ายต่อมนุษย์หรือสังคมได้ แม้สิ่งนั้นจะไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าเป็นความจริงแต่มนุษย์ในสังคมหนึ่งก็ให้การยอมรับ และยึดถือสืบต่อกันมาจนกลายเป็นวัฒนธรรมของกลุ่มชน

3.2 เอกสารที่เกี่ยวกับเครื่องราง

เครื่องรางของขลังมีหลายประเภท ทั้งที่มนุษย์สร้างขึ้นและเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เครื่องรางของขลังที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เป็นสิ่งของต่างๆ ที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ตามธรรมชาติ แต่จะมีลักษณะพิเศษแตกต่างจากที่เห็นกันอยู่โดยทั่วไป จึงหาได้ยากมาก อาจเกิดจากสัตว์ พิษ หรือแร่ธาตุ จึงเชื่อกันว่าเป็นสิ่งที่มีคุณสมบัติพิเศษ มีความขลังหรือศักดิ์สิทธิ์สามารถให้คุณทางโชคลาภเมตตามหานิยม อยู่ยงคงกระพัน หรือแคล้วคลาดจากภัยอันตรายต่างๆ ได้ ผู้ใดได้เห็นและได้ครอบครองไว้ถือเป็นผู้มีโชคลาภ เครื่องรางของขลังที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติมีหลายชนิด ดังที่ ชัยมงคล อุดมทรัพย์ (2539 : 14 - 21) ได้กล่าวไว้สรุปได้ว่า เครื่องรางของขลังประเภทนี้มีหลายชนิด เช่น เขากวางคูด เขากังคูด เขี้ยวเสือกหลง เม็ดขนุนทองแดง หรือฝักมะขามทองแดง หรือฝักกระถินเทศทองแดง ลูกประคำทองแดง ลูกสะบ้าทองแดง มะค่าทองแดง ปูหิน กระดุกไก่ทองแดง ไช้หิน เหล็กไหล เพชรตาแมว เพชรตาหนู เพชรในหิน เขี้ยวหมูตัน เขี้ยวหมูหักคาคันไม้ งาช้างหักคาคันไม้ เขาวัวเขาควยลูกเป็นแสง คดต่าง ๆ มีคดปลาหมอ คดปลาวาฬ เป็นต้น

เครื่องรางของขลังที่มนุษย์สร้างขึ้น เป็นเครื่องรางของขลังที่มีรูปลักษณะต่าง ๆ โดยการนำเอาวัตถุบางอย่างที่เชื่อถือเป็นมงคลหรือมีความศักดิ์สิทธิ์มาทำเป็นเครื่องรางของขลัง หรืออาจนำองวัตถุหลายอย่างที่มีความเชื่อต่อวัตถุนั้น เช่นเดียวกันมาผสมผสานเข้าด้วยกันแล้วทำเป็นเครื่องรางของขลัง โดยในการสร้างจะมีพิธีกรรมเข้าไปเกี่ยวข้องเพื่อปลุกเสกสิ่งนั้นให้มีความขลังหรือศักดิ์สิทธิ์ ให้คุณทางเมตตามหานิยม แคล้วคลาด หรือป้องกันอันตรายต่างๆ ได้ เครื่องรางของขลังประเภทนี้ที่สำคัญคือ พระเครื่อง นอกจากนั้นยังมีเครื่องรางของขลังชนิดอื่นๆ เช่น ตะกรุด พิสมร ลูกอม ลูกประคัม เป็นต้น ดังที่ขุนพันธรักษ์ราชเดช (2526) ได้กล่าวถึงเครื่องรางของขลังประเภทนี้ไว้ว่า เครื่องรางของขลังที่มนุษย์สร้างขึ้นและนิยมกัน

แพร่หลายในภาคใต้ นอกจากพระเครื่องแล้วมีสิ่งอื่น ๆ อีก เช่น ผ้าประเจียด (ผ้าลงเลขยันต์ อักขระต่างๆ) ลูกประคำ ตะกรุด พิสมร ลูกอม เป็นต้น

3.3 แนวคิดเรื่องเครื่องรางกับวัยรุ่น

พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์ และ ถาวร เกียรติทับทิว (2541 : 54 - 55) กล่าวว่า ความเชื่อและความศรัทธาในเครื่องรางของขลังและวัตถุมงคลในกลุ่มวัยรุ่น พบว่าวัยรุ่นที่นิยมเครื่องรางของขลังและวัตถุมงคลมีความเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ของพระเครื่องและวัตถุมงคลแตกต่างกัน โดยวัยรุ่นบางรายเคยพบกับความศักดิ์สิทธิ์หรือปาฏิหาริย์จากเครื่องรางของขลังและวัตถุมงคลมาแล้ว โดยเฉพาะด้านแคล้วคลาดปลอดภัยและเมื่อเกิดปัญหาในการดำเนินชีวิตประจำวันต่างเคยอธิษฐานขออำนาจแห่งความศักดิ์สิทธิ์จากเครื่องรางของขลังและวัตถุมงคลให้คุ้มครองให้พ้นจากภัยอันตราย ช่วงวัยรุ่นที่ยังไม่มีครอบครัว มีความเชื่อด้านเมตตามหาเสน่ห์เพื่อที่จะได้รับความรัก ความสนใจจากเพศตรงข้าม ส่วนกลุ่มที่มีลักษณะการทำงานเกี่ยวข้องกับ การติดต่อระหว่างบุคคล ให้ความสำคัญกับวัตถุมงคลด้านเมตตา เนื่องจากต้องการได้รับความเมตตากรุณาจากหัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน หรือลูกค้า ส่วนใหญ่มีความเชื่อในด้านการปกป้องคุ้มครองให้เกิดความปลอดภัย ซึ่งเชื่อว่าเครื่องรางของขลังและวัตถุมงคลสามารถลดบันดาลให้ผู้ครอบครอง และผู้บูชาปลอดภัยจากอันตรายที่เกิดขึ้นได้ ส่วนมากมีการครอบครองวัตถุมงคลตั้งแต่เด็ก โดยได้รับมอบจากพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง เมื่อโตขึ้น และสามารถหาวัตถุมงคลมาครอบครองได้เองแล้ววัยรุ่นจะหาวัตถุมงคลที่สามารถตอบสนองความต้องการในด้านอื่นๆ (ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์ และ ชีรนุช พุคคัตศรีกิจ, 2555)

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเพื่ออธิบายและทำความเข้าใจปรากฏการณ์ความเชื่อและอิทธิพลของเครื่องรางที่ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตของวัยรุ่นที่เป็นนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งมีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการ สัมภาษณ์แบบเชิงลึก โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวนทั้งสิ้น 15 คน แบ่งเป็นนักศึกษาชาย จำนวน 5 คน และ นักศึกษาหญิง จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ผ่านทางโทรศัพท์ ดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2563 - เดือน มกราคม พ.ศ. 2564 รวมเป็นระยะเวลา 9 เดือน

4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ

ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลข่าวสาร บทความทางวิชาการ ความเชื่อเรื่องเครื่องราง และอิทธิพลความเชื่อ เครื่องรางที่ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตของวัยรุ่น และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อเครื่องราง โดยสืบค้นทางสื่อออนไลน์ และห้องสมุดต่างๆ

4.1.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ

การเก็บข้อมูลปฐมภูมิเป็นการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 15 คน แบ่งเป็นชาย 5 คน และ หญิง 10 คน โดยมีการสัมภาษณ์แบบเชิงลึกวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษารวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่เกี่ยวกับความเชื่อเรื่องเครื่องรางและอิทธิพลความเชื่อเรื่องเครื่องรางที่ ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา จากนั้นเรียบเรียงผลการศึกษาและอภิปรายผลการศึกษา

5. สรุปผลการวิจัย

จากการสัมภาษณ์ความเชื่อเรื่องเครื่องรางและอิทธิพลความเชื่อเครื่องรางที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เห็นได้ว่านักศึกษามีความเชื่อที่แตกต่างกันออกไป และความเชื่อดังกล่าวล้วนส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของนักศึกษาทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ โดยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1 ความเชื่อเรื่องเครื่องรางของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

จากการสัมภาษณ์ความเชื่อเรื่องเครื่องรางของวัยรุ่นที่เป็นนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้วิจัยได้มีการนำเสนอข้อมูลเป็น สรุปได้ 2 ส่วน ดังนี้

5.1.1. ประเภทของเครื่องราง จากการศึกษาประเภทของเครื่องรางจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล สามารถจำแนกประเภทของเครื่องรางที่นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการมีความเชื่อได้ 5 ประเภท ดังนี้

1) เครื่องรางให้โชคลาภ เครื่องรางให้โชคลาภที่นักศึกษาจากคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความเชื่อถือนิยมบูชา มีดังนี้

ปีเซียะ เป็นเครื่องรางที่มีลักษณะเป็นสัตว์มงคล 5 ชนิด คือ มังกร สิงโต อินทรี กวาง แมว ส่วนใหญ่กลุ่มวัยรุ่นมักนำมาบูชาในรูปแบบของกำไลและจี้ เพื่อสะดวกในการพกพาและดูทันสมัย ในการบูชาปีเซียะจะต้องมีการสวดคาถาก่อนที่จะสวมใส่เพื่อเรียกเงินเรียกทอง และสิ่งที่ห้ามปฏิบัติในการบูชาคือห้ามไม่ให้ผู้ใดแตะต้องปีเซียะยกเว้นเจ้าของ เชื่อกันว่าหากมีผู้ใดมาโดนหรือสัมผัสจะทำให้คนนั้นนำเงิน นำทองจากเจ้าของปีเซียะไปด้วย

น้ำเต้า มีลักษณะเป็นถุงน้ำเป็นเลข 8 มีสีตามวันเกิด ส่วนใหญ่กลุ่มวัยรุ่นมักนำมาบูชาในรูปแบบกำไลและจี้ เพื่อสะดวกในการพกพา ในด้านคุณสมบัติของน้ำเต้าช่วยเรื่องการเงินช่วยดูดเงินดูดทองและมีข้อปฏิบัติสำหรับผู้น้ำเต้าจะต้องนำไปวางไว้สูง ไม่นำไปสถานที่อับมงคล เช่น งานศพ เพราะเชื่อกันว่าจะทำให้ดูดสิ่งไม่ดีเข้ามาในน้ำเต้า ในส่วนของพิธีกรรมเกี่ยวกับน้ำเต้าจะต้องมีการอธิษฐานก่อนใส่ทุกครั้ง

พระขุนแผน เป็นพระเครื่องที่มีรูปทรง 5 เหลี่ยมและด้านหลังเป็นหนุมาน มีคุณสมบัติในการช่วยเกี่ยวกับเรื่องการเงิน วัยรุ่นส่วนใหญ่จะนำมาบูชาและสวมใส่ในรูปแบบจี้พระที่ใช้สวมใส่กับสร้อยต่างๆ ตามความสะดวกของผู้ที่บูชา ในข้อปฏิบัติสำหรับผู้ที่บูชาพระขุนแผนจะต้องห้ามนำพระไปอยู่ในตำแหน่งที่ต่ำกว่าเอวและจะต้องถือศีล 5 ในส่วนของพิธีกรรมเกี่ยวกับพระขุนแผนจะต้องทำการสวดมนต์บูชาอย่างสม่ำเสมอ

เทพจำแลงภมร เป็นเทพที่ช่วยเกี่ยวกับเรื่องเงินทองมีลักษณะเป็นหน้าของพระกฤษณะประกบกันเป็นรูปผีเสื้อ วัยรุ่นส่วนใหญ่จะนำมาบูชาในรูปแบบตะกรุดที่ใช้สวมใส่กับกำไลข้อมือเพื่อสะดวกในการบูชา ในข้อปฏิบัติสำหรับผู้ที่บูชาเทพจำแลงภมรจะต้องห้ามนำเข้าในสถานที่อโคจร ห้ามนำไปต่ำกว่าเอวและห้ามลอดราวตากผ้า ตามความเชื่อจะทำให้ไม่เป็นมงคล ในส่วนของพิธีกรรมจะต้องตั้งจิตอธิษฐานและนึกถึงครูบาอาจารย์ก่อนสวดมนต์บูชาทุกครั้งเพื่อให้พรสัมฤทธิ์ผล

ไอ้ไข่ ลักษณะของไอ้ไข่เป็นรูปไม้แกะสลักของเด็กผู้ชายอายุ 9 ขวบ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่บูชาจะเป็นผู้ที่ทำการค้าขาย เพราะไอ้ไข่จะช่วยเสริมเรื่องเงินทอง ค้าขายร่ำรวย และมักจะนำมาบูชาในรูปแบบตะกรุดหรือจี้พระ เพื่อสะดวกในการบูชา ในข้อปฏิบัติสำหรับผู้ที่บูชาไอ้ไข่จะไม่นำไปวางไว้ที่ต่ำ และไม่นำไปใส่อาบน้ำ ในส่วนของพิธีกรรมจะต้องตั้งจิตอธิษฐานสวดมนต์ หากสิ่งของที่สัมฤทธิ์ผลก็จะนำของเล่นหรือสิ่งที่ได้บอกกล่าวไว้ว่าถ้าพรสำเร็จจะนำของนั้นๆ มาบูชาไอ้ไข่

2) เครื่องรางเพื่อคุ้มครองป้องกันอันตราย เครื่องรางเพื่อคุ้มครองป้องกันอันตรายที่นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความเชื่อถือนิยมบูชา มีดังนี้

ยันต์จีน หรือ ฮู้ เป็นผ้ายันต์ที่ช่วยคุ้มครองอันตรายตามความเชื่อของคนจีน มีลักษณะเป็นผ้าสี่เหลี่ยมผืนผ้า และมีตัวอักษรจีนสีแดงเขียนไว้ที่ตัวผ้ายันต์ ในข้อปฏิบัติสำหรับผู้ที่บูชาสามารถบูชาได้หลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นการพกผ้ายันต์ไว้ในกระเป๋าหรือผูกขึ้นอยู่กับความสะดวกของผู้ที่บูชา ส่วนสิ่งที่ห้ามปฏิบัติ คือ ห้ามรับประทานเนื้อวัว ห้ามนำไว้ที่ต่ำ และในส่วนของพิธีกรรมจะต้องทำการสวดมนต์บูชาอย่างสม่ำเสมอ

ท้าวเวสสุวรรณ เป็นยักษ์ยืนถือกระบอง กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จะนำมาบูชาในรูปแบบตะกรุดที่ใส่กับกำไล และพกติดตัวเพื่อป้องกันอันตรายต่างๆ ที่มองไม่เห็นตามความเชื่อ ในข้อปฏิบัติของการบูชาห้ามนำไปอาบน้ำหรือนำไว้ที่ต่ำ ด้านพิธีกรรมจะมีคาถาสวดบูชาก่อนใส่ทุกครั้ง ตามความเชื่อหากสวดบูชาเป็นประจำจะพบเจอแต่สิ่งที่ดีและปลอดภัยจากอันตราย

เบี้ยแก้ มีลักษณะเป็นหอยเบี้ยชนิดหนึ่ง ตามความเชื่อเบี้ยแก้มีคุณสมบัติช่วยแก้คุณไสยมนต์ดำ เปลี่ยนจากสิ่งร้ายกลายเป็นสิ่งที่ดี กลุ่มวัยรุ่นมักนำมาพกติดตัว นำมาห้อยเป็นจี้หรือนำมาห้อยกับพวงกุญแจตามความสะดวกของผู้ที่บูชา ในข้อปฏิบัติของการบูชาต้องไม่นำเข้าไปอาบน้ำหรือนำไว้ที่ต่ำ ห้ามเดินข้ามเด็ดขาด

ยันต์หนุมาน มีลักษณะรูปร่างเหมือนลิง กลุ่มผู้ให้ข้อมูลมักจะสักไว้ที่ตัวด้านหลังเพื่อช่วยให้แคล้วคลาดปลอดภัย ในส่วนข้อปฏิบัติของผู้ที่บูชาต้องห้ามพูดโกหก ห้ามพูดคำหยาบ ต้องถือศีล 5 และห้ามไม่ให้ผู้ใดข้ามตัวเพราะเชื่อกันว่าจะทำให้เกิดสิ่งไม่ดีได้ ในด้านพิธีกรรมจะต้องสวดมนต์ก่อนนอนทุกคืน

3) เครื่องรางเสริมสิริมงคล การเรียน การงาน เครื่องรางเพื่อเสริมสิริมงคล การเรียน การงาน ที่นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความเชื่อถือและนิยมบูชา มีดังนี้

กำไลหินมงคล เป็นลักษณะของหินสีมงคลตามวันเกิดและธาตุต่างๆ มาทำในรูปแบบกำไลข้อมือ มักนำเครื่องรางต่างๆ มาใส่รวมกัน โดยวัยรุ่นเชื่อกันว่ากำไลหินมงคลจะช่วยเสริมบุคลิกภาพให้กับผู้สวมใส่ ในข้อปฏิบัติกำไลหินมงคลผู้ที่บูชาต้องนำไว้ที่สูง ห้ามใส่อาบน้ำ สามารถใส่ได้ในชีวิตประจำวัน

พระพิฆเนศ มีลักษณะพระวรกายเป็นมนุษย์เพศชายอ้วน มีพระเศียรเป็นช้างมีงาข้างเดียวมี 4 พระหัตถ์ พระหัตถ์ขวาบนทรงตรีศูล พระหัตถ์ขวาล่างทรงงาช้าง พระหัตถ์ซ้ายบนทรงปาละ (เชือก) พระหัตถ์ซ้ายล่างทรงขันนํ้ามนต์ เป็นกะโหลกศีรษะมนุษย์ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลมักนำมาบูชาเป็นจี้พระและพระพิฆเนศองค์เล็ก โดยเชื่อกันว่าพระพิฆเนศจะช่วยในเรื่องการเรียนและการงาน ในข้อปฏิบัติของผู้ที่บูชาจะต้องตั้งจิตอธิษฐานกราบไหว้บูชา ไม่รับประทานเนื้อวัว ด้านพิธีกรรมจะมีคาถาสวดและมักจะนำผลไม้ นม มาถวายให้กับพระพิฆเนศ

สีผึ้ง มีลักษณะเป็นขี้ผึ้งในรูปแบบตะกรุดมักนำสวมใส่กับกำไลข้อมือ มีคุณสมบัติในการช่วยด้านการงานในเรื่องการเจรจาต่อรองเพื่อให้ผู้ที่ฟังคล้อยตาม ในข้อปฏิบัติสำหรับผู้ที่บูชาห้ามในไว้ต่ำกว่าเอวและห้ามนำไปอาบน้ำ ในส่วนของพิธีกรรมจะมีคาถาสวดให้สวดก่อนใส่ทุกครั้ง

พระขุนแผน เป็นพระเครื่องที่มีรูปทรง 5 เหลี่ยมและด้านหลังเป็นหนุมาน นอกจากจะมีคุณสมบัติให้โชคกลางแล้ว ยังมีคุณสมบัติในการช่วยเกี่ยวกับเรื่องความเฉลียวฉลาด วัยรุ่นส่วนใหญ่จะนำมาบูชาและสวมใส่ในรูปแบบจี้พระที่ใช้สวมใส่กับสร้อยต่างๆ ตามความสะดวกของผู้ที่บูชา

สาริกาลิ้นทอง มีลักษณะเป็นรูปนกทำจากไม้ นำมาประกบกัน ช่วยเรื่องการพูดการเจรจาต่อรองงานต่างๆ ให้ราบรื่น วัยรุ่นส่วนใหญ่จะนำมาบูชาในรูปแบบตะกรุด จี้ และที่ห้อยพวงกุญแจ เพื่อความสะดวกในการพกพาไปยังที่ต่างๆ ด้านพิธีกรรมจะมีคาถาสวดให้สวดก่อนใส่ทุกครั้ง ต้องสวดมนต์ก่อนนอนและแผ่เมตตาอย่างสม่ำเสมอ

4) เครื่องรางเกี่ยวกับความรัก เครื่องรางเกี่ยวกับความรักที่นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความเชื่อถือและนิยมบูชา มีดังนี้

กำไลด้ายแดง ลักษณะเป็นเส้นด้ายสีแดงใช้ในรูปแบบกำไลมีคุณสมบัติช่วยในเรื่องความรัก วยรุ่นส่วนใหญ่มักนำมาสวมใส่ร่วมกับปี่เซียะหรือน้ำเต้า ในข้อปฏิบัติสำหรับผู้บูชานำมาใส่ที่ข้อมือ ห้ามให้ผู้อื่นโดน ไม่นำไว้ที่ต่ำ เชื่อกันว่าหากผู้อื่นมาโดนกำไลด้ายแดงที่ไม่ใช่ของตนก็จะทำให้ไม่สมหวังกับความรัก พิธีกรรมมีบทสวดและอธิษฐานก่อนใส่ทุกครั้ง

แมลงผู้คำหลวง มีลักษณะเป็นแมลงสีเงินหรือสีทองขึ้นอยู่กับความชอบของผู้บูชา วยรุ่นมักจะนำมาสวมใส่ร่วมกับกำไลหินมงคลและเชื่อกันว่าแมลงผู้คำหลวงจะช่วยให้คนรักคนหลงผู้บูชา ในข้อปฏิบัติสำหรับผู้บูชานำมาใส่ที่ข้อมือ ห้ามให้ผู้อื่นโดน ไม่นำไว้ที่ต่ำ ห้ามใส่อบน้ำ เชื่อกันว่าหากผู้อื่นมาโดนแมลงผู้คำหลวงที่ไม่ใช่ของตนก็จะทำให้โดนแย่งความรัก ทางด้านพิธีกรรมมีบทสวดและอธิษฐานก่อนใส่ทุกครั้ง

น้ำมันงารับ มีลักษณะเป็นน้ำมันสีแดงอยู่ในขวดแก้วใช้แต้มที่ตัวของเจ้าของเท่านั้น คุณสมบัติของน้ำมันงารับจะช่วยให้คนรักและเอ็นดู ในส่วนของข้อปฏิบัติที่ผู้บูชาจะต้องนำมาแต้มที่ตัวเท่านั้น ห้ามใช้กับคนที่มิใช่เจ้าของแล้วเด็ดขาด และห้ามใช้ร่วมกับผู้อื่นเด็ดขาด ในด้านของพิธีกรรมจะมีคาถาให้สวดก่อนใช้แต้มที่ตัวและจะต้องสวดมนต์แผ่เมตตาก่อนเสมอ

5) เครื่องรางเกี่ยวกับเมตตามหานิยม เครื่องรางเกี่ยวกับเมตตามหานิยมที่นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความเชื่อและนิยมบูชา ได้แก่

ยันต์ครุ มีลักษณะเป็นตัวอักษรตามสำนักครุสัจยันต์ โดยผู้ให้ข้อมูลมักจะสักยันต์ครุไว้ที่ตัวโดยการสักจะเป็นการสักน้ำมันที่ด้านหลังหรือจุดต่างๆ ตามร่างกายขึ้นอยู่กับผู้บูชาและเชื่อกันว่ายันต์ครุจะช่วยให้ผู้อื่นเมตตา นอกจากนี้ยังทำให้ผู้บูชามีความเมตตาต่อผู้อื่นเช่นกัน ในข้อปฏิบัติสำหรับผู้บูชาจะต้องถือศีล 5 และห้ามลอดราดตากผ้า ห้ามให้ผู้อื่นข้ามตัว ห้ามด่าว่าบุพการีหรือพูดคำหยาบ ด้านพิธีกรรมมีคาถาสวดมนต์ก่อนจะออกจากบ้านเสมอ

5.1.2. สาเหตุที่ทำให้เกิดความเชื่อเรื่องเครื่องราง มีสาเหตุมาจาก 4 ประการ ดังนี้

สาเหตุจากตนเอง เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลมีความศรัทธาต่อเครื่องรางที่บูชาและด้วยความอยากรู้อยากลองว่าเครื่องรางที่ตนเองบูชาจะสามารถช่วยในเรื่องที่ตนต้องการได้จริงหรือไม่ นอกจากนี้วัยรุ่นบางกลุ่มต้องการที่จะมีเครื่องรางหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ช่วยเสริมเรื่องความเป็นสิริมงคล เรื่องโชคลาภ เรื่องความรัก เรื่องการเงิน ให้ดีขึ้น

สาเหตุจากเพื่อน/คนรอบตัว เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลได้พบเห็นประสบการณ์จากเพื่อนที่ได้บูชาเครื่องรางในการเสริมการทำงานหรือเรื่องดวงต่างๆ แล้วมีผลที่เห็นได้อย่างชัดเจนว่าสัมฤทธิ์ผลตามความต้องการ จึงขอคำแนะนำจากเพื่อนและคนรอบข้างในการที่จะบูชาเครื่องรางที่ตนเองสนใจ

สาเหตุจากครอบครัว ผู้ให้ข้อมูลได้รับความเชื่อจากคนในครอบครัวที่มีการนับถือต่อกันมาและส่งต่อให้ได้พักติดตัวไว้ตลอดเวลา เช่น ครอบครัวที่ทำมาค้าขายและได้บูชาเครื่องรางเกี่ยวกับโชคลาภแล้วเห็นผล พอตนเองได้ทำมาค้าขายจึงบูชาเครื่องรางตามครอบครัว จึงไปหาเช่ามาบูชาเองด้วย ดังที่ ชลิดา (นามสมมุติ) (สัมภาษณ์, 2564) กล่าวว่า “เครื่องรางที่บูชาอยู่เป็นเครื่องรางที่ตกทอดจากรุ่นสู่รุ่นของครอบครัว ก็เลยทำให้เรายิ่งมีความเชื่อและมีความศรัทธาต่อเครื่องรางเหล่านี้โดยปริยายเพราะเราเห็นคุณสมบัติตั้งแต่เด็กจนโต”

สาเหตุจากสื่อ ผู้ให้ข้อมูลบางคนได้เห็นเครื่องรางและคุณสมบัติของเครื่องรางต่าง ๆ จากอินเทอร์เน็ต เฟซบุ๊ก อิน스타그램 ฯลฯ แล้วเกิดความอยากรู้อยากลองว่าเครื่องรางที่ตนได้พบเห็นจากสื่อเหล่านั้น จะสามารถช่วยให้เกิดผลตามคำกล่าวที่มีตามสื่อจริงหรือไม่ วยรุ่นกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ยังไม่ได้มีความเชื่อตั้งแต่แรก แต่เป็นความอยากรู้อยากลองในตัวคุณสมบัติของเครื่องรางจึงนำมาบูชา

5.2 อิทธิพลความเชื่อเรื่องเครื่องรางที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

จากการสัมภาษณ์อิทธิพลความเชื่อเรื่องเครื่องรางที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร แบ่งผลการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

5.2.1 อิทธิพลความเชื่อที่ส่งผลในเชิงบวก มีอิทธิพลต่อกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

สบายใจขึ้น วัยรุ่นที่บูชาเครื่องรางต่างๆ จะมีความรู้สึกต่อเครื่องรางว่าเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจให้กับตนเอง เพราะหากมีการพกเครื่องรางติดตัวไว้แล้วรู้สึกสบายใจ รู้สึกมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์อยู่ด้วยเสมอ ไม่ว่าจะเดินทางหรือไปไหนก็ตามย่อมปลอดภัย ดังที่ ชลิตา (นามสมมุติ) (สัมภาษณ์, 2564) กล่าวว่า “เป็นเรื่องของการเดินทางไกลมากกว่า เช่น เวลาจะไปเหนือหรือลงใต้แม้จะให้พกธูปติดตัวไว้ตลอด เดินทางมาเรียนก็จะพกธูปไว้เหมือนกันเพราะว่ามหาวิทยาลัยอยู่ไกลบ้าน เราก็สบายใจด้วยที่มีเครื่องรางพกติดตัวไว้”

ชีวิตความรักราบรื่นขึ้น วัยรุ่นที่บูชาเครื่องรางเกี่ยวกับความรักมีความรู้สึกที่ค่าอธิษฐานขอพรเป็นจริงตามที่ได้ขอหรืออธิษฐานจึงทำให้ชีวิตด้านความรักมีความราบรื่นสูงมากกว่าชีวิตความรักก่อนที่จะบูชาเครื่องรางที่ช่วยเสริมด้านความรัก ดังที่ แพรวเนตร (นามสมมุติ) (สัมภาษณ์, 2564) กล่าวว่า “จุดประสงค์ที่บูชาธูปแดงเป็นเรื่องความรักอย่างเดียว แล้วเวลาไปซื้อที่ร้านมาบูชาเขาก็จะแนะนำให้ใส่ธูปแดงที่เป็นแหวนคล้องกันตรงกลาง เพราะว่าจะทำให้คู่กันตลอดพอบูชาแล้วชีวิตคู่ก็ดีขึ้น แทบไม่มีปัญหากันเลย”

ค้าขายรุ่งเรือง วัยรุ่นที่บูชาเครื่องรางที่ช่วยเรื่องโชคลาภต่างๆ มีความรู้สึกที่เครื่องรางที่ตนเองบูชาอยู่นั้น 70 เปอร์เซ็นต์ที่เชื่อว่าสามารถทำให้กิจการการค้าขายมีผลที่ดีขึ้นอย่างมาก และจากการกระทำของตนเองอีก 30 เปอร์เซ็นต์ ดังที่ วงศ์สิกา (นามสมมุติ) (สัมภาษณ์, 2564) กล่าวว่า “ตอนที่บูชาเทพเจ้าแลงภมรมีความเชื่อและศรัทธามาก เลยหาซื้อมาบูชาเพื่อที่จะช่วยในเรื่องค้าขาย พอบูชามาแล้วก็ขอให้ค้าขายดีขึ้นแล้วก็ได้ตามที่ขอ”

มีความปลอดภัย วัยรุ่นที่บูชาเครื่องรางที่เกี่ยวกับการป้องกันภัยอันตราย เมื่อบูชาเครื่องรางแล้วก็มีความรู้สึกว่าเครื่องรางที่ตนเองบูชาสามารถช่วยป้องกันอันตรายต่างๆ ที่ตนเองไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตา เมื่อมีเครื่องรางเหล่านั้นแล้วจึงรู้สึกมีความปลอดภัย ดังที่ ภาคล (นามสมมุติ) (สัมภาษณ์, 2564) กล่าวว่า “เบี้ยแก่น้ำมันเป็นหยอยที่หายากมันช่วยเรื่องแก้พวกคุณไสยมนต์ดำพวกติดตัวไว้เพื่อป้องกันตัวเอง ใครคิดร้ายกับเราก็จะแพภัยตัวเอง ให้คุณกับเราในด้านเอาไว้ป้องกันของไม่ดีก็เลยพกไว้เพื่อความปลอดภัย”

พูดแล้วผู้ฟังคล้อยตาม วัยรุ่นที่บูชาเครื่องรางที่ช่วยเสริมด้านการงานการเรียนต่างๆ เมื่อบูชาเครื่องรางแล้วพบว่าในการทำงานที่มีการพูดคุยเจรจาในการทำสิ่งต่างๆ ที่เห็นผลดีขึ้นชัดเจน ผู้ฟังคล้อยตามมากขึ้น เห็นด้วยมากขึ้นทำให้การทำงานสามารถผ่านไปได้ด้วยดี ดังที่ วริยาพร (นามสมมุติ) (สัมภาษณ์, 2564) กล่าวว่า “ตั้งแต่บูชาเครื่องรางมาก็รู้สึกว่าเวลาเราพูดอะไรคนที่ฟังเราก็จะคล้อยตามมากขึ้น อย่างตอนที่เคยเข้าเรียนสายก็ขอให้อาจารย์อนุโลมให้เขาก็ไม่ว่าทั้งๆ ที่เป็นอาจารย์ที่ดุมาก”

มีสติมากขึ้น วัยรุ่นที่บูชาเครื่องรางจะต้องมีการรักษาศีล 5 ทำสิ่งใดก็จะคิดทบทวนอยู่เสมอ จึงทำให้มีสมาธิและช่วยดึงสติมากขึ้นไม่ว่าจะทำสิ่งใดก็ตาม เครื่องรางที่ตนเองบูชาจะคอยเตือนสติมากขึ้น ดังที่ สิทธิชัย (นามสมมุติ) (สัมภาษณ์, 2564) กล่าวว่า “ผมจะมีบทที่อาจารย์ให้มาไว้กำกับยันต์เลย ก็เหมือนทำให้เรามีสมาธิเวลาเดินทางไปไหนอย่างเช่นขึ้นรถเราก็ภาวนาของเราไป หรือแม้แต่ตอนเดินไปไหนในบางครั้งมันเหมือนทำให้เราดึงสติกลับมาว่าเราภาวนาเราหายใจอยู่นะ”

5.2.2 อิทธิพลความเชื่อที่ส่งผลในเชิงลบ

เมื่อความเชื่อเครื่องรางมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตในเชิงบวกก็ย่อมต้องมีผลในเชิงลบด้วยเช่นกัน วัยรุ่นที่บูชาเครื่องรางประเภทต่างๆ มักจะเกิดการระแวงในการปฏิบัติตัว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการวางเครื่องรางว่าจะวางไว้ที่ใดได้บ้าง จะวางต่ำไปหรือไม่ หรือระแวงในเรื่องของการกลัวผู้อื่นจะมาสัมผัสโดนเครื่องราง เนื่องจากเครื่องรางบางชนิดห้ามไม่ให้ผู้อื่นแตะต้องยกเว้นเจ้าของเท่านั้น เช่น การบูชากำไลหินมงคลปีเซียะที่มีข้อปฏิบัติห้ามให้ผู้อื่นมาแตะต้องเครื่องราง มิเช่นนั้นจะทำให้โชคลาภของเจ้าของเครื่องรางนั้นไปอยู่กับคนที่มาสัมผัสหรือโดนเครื่องรางนั้นทันที

นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลบางคนก็สับสนกับสิ่งที่ถืออิทธิฐานก็มักเกิดความขี้เกียจมากขึ้น เพราะเชื่อว่าเครื่องรางจะช่วยให้ดีขึ้นเสมอและไม่ปฏิบัติตามความเหมาะสม ดังที่ ภาคล (นามสมมุติ) (สัมภาษณ์, 2564) กล่าวว่า “ถ้าตัดเรื่องสิ่งศักดิ์สิทธิ์จากตัวเครื่องรางออกไปมันก็คือวัตถุชิ้นหนึ่ง ทุกอย่างเราก็ต้องปฏิบัติให้มันดีควบคู่ไปด้วย ไม่ใช่เชื่อแล้วก็ปฏิบัติตัวขี้เกียจแบบเดิม”

6. อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาเรื่อง “ความเชื่อเครื่องรางของวัยรุ่น : กรณีศึกษานักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร” พบว่าวัยรุ่นมีความเชื่อและมีความศรัทธาในเครื่องรางที่แตกต่างกันตามอายุและเพศสภาพ ในด้านอายุพบว่า นักศึกษาในช่วงชั้นปีที่ 1 - 2 มักมีความเชื่อเครื่องรางที่เกี่ยวกับความรักและการเรียน ส่วนนักศึกษาในช่วงชั้นปีที่ 3 - 4 จะมีความเชื่อเครื่องรางที่เกี่ยวกับการงานและการค้าขายเพิ่มขึ้นมา เนื่องจากนักศึกษาเริ่มประกอบธุรกิจเล็กๆ น้อยๆ เป็นของตนเอง หรือมีความคาดหวังเกี่ยวกับการทำงานเมื่อจบการศึกษา ในด้านเพศสภาพ นักศึกษาหญิงส่วนใหญ่มักบูชาเครื่องรางเกี่ยวกับความรัก โชคลาภ และการเรียน ในขณะที่นักศึกษาชายมักมีความเชื่อเครื่องรางเกี่ยวกับการคุ้มครองความปลอดภัย ประเด็นเรื่องเครื่องรางของวัยรุ่นส่วนใหญ่มักต้องมีเรื่องความสวยงามเป็นหลัก นอกจากคุณสมบัติของเครื่องรางแล้ว ความสวยงามและการออกแบบให้สามารถพกติดตัวหรือสวมใส่ได้จริงในชีวิตประจำวัน ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้เครื่องรางของกลุ่มวัยรุ่นด้วย

มูลเหตุสำคัญแห่งการมีเครื่องรางไว้ในครอบครองของวัยรุ่นพบว่า เพื่อเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ เป็นการให้โชคลาภและเสริมสิริมงคลในด้านต่างๆ และเพื่อเป็นเครื่องคุ้มครองป้องกันภัยอันตรายต่างๆ ในการบูชาเครื่องรางวัยรุ่นส่วนใหญ่เกิดความเชื่อและความศรัทธา รู้สึกมั่นใจเมื่อมีเครื่องรางทำให้เกิดมีพฤติกรรมในการบูชาที่ชัดเจนมากขึ้น และส่วนใหญ่เครื่องรางที่บูชาชิ้นแรกๆ มักได้รับมาจากคนในครอบครัว สอดคล้องกับ พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์ และ ถาวร เกียรติทับทิว (2541 : 54 - 55) กล่าวว่า วัยรุ่นมีความเชื่อและความศรัทธาในเครื่องรางมีความเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ของเครื่องรางที่แตกต่างกัน โดยวัยรุ่นบางรายเคยพบกับความศักดิ์สิทธิ์หรือปาฏิหาริย์จากเครื่องรางมาแล้วโดยเฉพาะด้านให้โชคลาภ ด้านคุ้มครองป้องกันอันตราย ด้านการเสริมสิริมงคลและเมตตามหานิยม เนื่องจากต้องการได้รับความเมตตาจากการทำงาน ส่วนใหญ่มีความเชื่อในด้านการปกป้องคุ้มครองให้เกิดความปลอดภัย ซึ่งเชื่อว่าเครื่องรางสามารถดลบันดาลให้ผู้ครอบครองและผู้บูชาปลอดภัยจากอันตรายที่เกิดขึ้นได้ ส่วนมากมีการครอบครองเครื่องรางตั้งแต่เด็ก โดยได้รับมอบจากพ่อแม่หรือผู้ปกครองเมื่อโตขึ้นและสามารถหาเครื่องรางได้เองแล้ววัยรุ่นจะหาเครื่องรางที่สามารถตอบสนองความต้องการในด้านต่าง ๆ

7. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย และข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

7.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

7.1.1 ผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับเครื่องรางควรให้คำแนะนำกับวัยรุ่นที่สนใจเครื่องรางเพื่อประกอบการตัดสินใจในการเช่าหรือซื้อเครื่องรางนั้นๆ

7.1.2 วัยรุ่นที่ต้องการบูชาเครื่องราง ควรมีการศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องรางที่จะบูชาอย่างถ่องแท้เพื่อช่วยให้เข้าใจคุณสมบัติและการปฏิบัติตนได้ชัดเจน

7.1.3 หน่วยงานที่เป็นผู้สร้างหรือจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อควรทำการตลาดที่สร้างความเชื่อและความศรัทธาให้แก่วัยรุ่นโดยให้ข้อมูลที่เป็นจริง และให้ความสำคัญกับเครื่องรางในเรื่องความสุข ความปลอดภัย การประสบความสำเร็จในชีวิต เพื่อตอบสนองต่อความเชื่อในการบูชาเครื่องรางของวัยรุ่น

7.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

7.2.1 ควรศึกษาพฤติกรรมในการบูชาเครื่องรางของวัยรุ่น แยกตามประเภทของเครื่องราง เช่น เครื่องรางให้โชค เครื่องรางเพื่อคุ้มครองป้องกันอันตราย เครื่องรางเสริมสิริมงคล เครื่องรางเกี่ยวกับความรัก เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมในการบูชาที่ชัดเจนมากขึ้น

7.2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการบูชาและความเชื่อความศรัทธาในเครื่องรางของวัยรุ่นในพื้นที่อื่นๆ

8. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีด้วยความอนุเคราะห์ข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลทุกท่าน ผู้วิจัยหวังว่างานวิจัยฉบับนี้จะมีประโยชน์ต่อวงวิชาการอยู่ไม่น้อย จึงขอมอบส่วนดีทั้งหมดนี้แด่คณาจารย์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาจนทำให้ผลงานวิจัยเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง และขอมอบความกตัญญูแก่เวทิตาคุณ แต่บิดา มารดา และผู้มีพระคุณทุกท่าน สำหรับข้อบกพร่องต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นนั้น ผู้วิจัยขออ้อมรับ และยินดีที่จะรับฟังคำแนะนำจากทุกท่านที่ได้เข้ามาศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานวิจัยต่อไป

9. รายการอ้างอิง

กรุงเทพธุรกิจ มีเดีย จำกัด. (2564). **พุทธศรัทธาและพุทธพาณิชย์ในสื่อ หนังสือพิมพ์และโซเชียลมีเดีย.**

เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก <https://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/652062>

ขุนพันธรักษ์ราชเดช. (2526). **ความเชื่อทางไสยศาสตร์ในภาคใต้.** เข้าถึงเมื่อ 25 กันยายน 2563.

เข้าถึงได้จาก <https://clib.psu.ac.th/southerninfo/content/4/03f471b5>

เชมณัฐ หล่อศรีศุภชัย และปรเมษฐ์ เมธี. (2556). **ตะกรุดขลังขมังเวทย์.** ม.ป.ท. : บ้านครู.

ชัยมงคล อุดมทรัพย์. (2539). **อภินิหารพระเครื่องและเวทมนต์คาถาศักดิ์สิทธิ์.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ทวีกิจการพิมพ์.

โดมภ์ ทิพย์สุดา. (2555). **ยันต์ไทยยอดนิยม.** ม.ป.ท. : ไทยควอลิตี้บุคส์.

ทินกร นกุล. (2554). **มายาคติจากเครื่องรางของขลังไทย.** เข้าถึงเมื่อ 6 สิงหาคม 2563. เข้าถึงได้จาก

<http://cmuir.cmu.ac.th/jspui/handle/6653943832/27524>

ไทยรัฐ. (2562). **ไม่เชื่ออย่าลบหลู่ สูดยอดเครื่องรางของขลังอาถรรพณ์โลก.**

เข้าถึงเมื่อ 6 สิงหาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.thairath.co.th/news/foreign/1576015>

ทัศนีย์ ทานตวนิช (2523). **คติชาวบ้าน.** ชลบุรี : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.

ธวัช ปุณโณทก. (2528). “วัฒนธรรมพื้นบ้าน คติความเชื่อ” ใน **วัฒนธรรมพื้นบ้าน : คติความเชื่อ.** กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นภัทร วงศ์คม และศิริรักษ์ ศิวารมย์. (2555). ความเชื่อเรื่องเครื่องรางของขลังของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่. เข้าถึงเมื่อ 15 สิงหาคม 2563. เข้าถึงได้จาก
<https://dric.nrct.go.th/index.php?/Search/SearchDetail/252720>
- พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์ และถาวร เกียรติทับทิว. (2541). พระเครื่องกับสังคมไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีผลกระทบที่มีต่อภาวะ
ความเป็นอยู่ทางสังคมของคนไทย. สงขลา : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- พีนิทาน. (2559). ไม่ได้มีแค่เมืองไทย “เครื่องรางของขลัง” จากทั่วโลก. เข้าถึงเมื่อ 15 สิงหาคม 2563. เข้าถึงได้จาก
<https://www.dek-d.com/studyabroad/44014/>
- ภริมา วินิธาสถิตย์กุล. (2558). คติชนวิทยา : ความเชื่อกับสังคมไทย. เข้าถึงเมื่อ 15 สิงหาคม 2563. เข้าถึงได้จาก
<https://so03.tci-thaijo.org/index.php/human/article/view/138018>
- วัชรพงษ์ กงเวียน. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจบูชาวัตถุมงคลของผู้บริโภคในจังหวัดสมุทรสาคร.
เข้าถึงเมื่อ 25 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก
https://archive.lib.cmu.ac.th/full/T/2558/mba60858wkv_ch2.pdf
- ศิริพร เจนวิฑายอมรเวช. (2554). พฤติกรรมการเข้าบูชา ความเชื่อและความศรัทธาในพระเครื่องและวัตถุมงคลของ
เภสัชกร. เข้าถึงเมื่อ 25 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก <http://proceedings.su.ac.th/e2/NGSC/data/217.pdf>
- ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์ และ ชีรนุช พุคคิต์ศรีกิจ. (2555). “ความเชื่อและพฤติกรรมการบริโภคเครื่องรางของขลังและวัตถุ
มงคลของชาวไทย.” วารสารสงขลานครินทร์ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ 18,3 : 57 - 92.
- สมสวัสดิ์ เตชพฤษอินันท์. (2553). ความรู้ความเชื่อ และพฤติกรรมเรื่องกฎแห่งกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในกรุงเทพมหานคร. เข้าถึงเมื่อ 7 พฤศจิกายน 2563. เข้าถึงได้จาก
<http://libdcms.nida.ac.th/thesis6/2553/b166468.pdf>
- เสมา ท้าพระ, ผู้แปลและเรียบเรียง. (2553). สูดยอตเครื่องรางของขลังเมืองสยาม. ม.ป.ท. : แสงดาว

หลักสูตรการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
เลขที่ 1 หมู่ที่ 3 ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120
โทร: 032-594028 www.ms.su.ac.th